

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 799/2025
26.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. у вези члана 34. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Вање Дозета, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.бр.3593/10 од 14.02.2025. године и Кв.бр.1110/25 од 09.04.2025.године, у седници већа одржаној дана 26.06.2025.године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Вање Дозета, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.бр.3593/10 од 14.02.2025.године и Кв.бр.1110/25 од 09.04.2025.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К.бр.3593/10 од 14.02.2025.године досуђени су окривљеном АА трошкови кривичног поступка који је вођен пред Вишим судом у Београду у предмету К.бр.3593/10, у износу од 1.660.000,00 динара, те наложено рачуноводству Вишег суда у Београду да наведени износ уплати на текући рачун окривљеног.

Решењем Вишег суда у Београду Кв.бр.1110/25 од 09.04.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Вање Дозета, изјављена против решења Вишег суда у Београду К.бр.3593/10 од 14.02.2025.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА–адвокат Вања Дозет, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Вања Дозет истиче да је у побијаним одлукама заузет погрешан став да време предузимања радњи у поступку условљава примену адвокатске тарифе која је важила у време предузимања радње, а да притом ниједном речју не кореспондира са закључком Врховног суда од 26.12.2023.године. Имајући у виду да је окривљени био оптужен за извршење више кривичних дела, за која му је била запређена казна затвора у трајању од двадесет година, спорно је по којој казни се има одредити основица за обрачун награде за рад адвоката, с обзиром да је различитим тарифама које су важиле у периоду трајања поступка били прописани различити износи поена за кривична дела за која је била запређена казна затвора од преко десет година. Чињеница да ранијим тарифама није било експлицитно предвиђена примена одредби Кривичног законика о јединственој казни, не значи да су раније тарифе одређивале на други начин запређену казну у поступку за више кривичних дела, јер се одредбе Кривичног законика у том делу нису мењале, што значи да је окривљеном све време била запређена казна затвора у трајању од двадесет година, према чему се мора одредити и основица за обрачун награде за рад адвоката, односно да се за радње предузете пре 08.12.2012.године као основица обрачуна награде има узети 1.000,00 поена по предузетој радњи, а након 08.12.2012. године 2000 поена по предузетој радњи. Са друге стране, нижестепени судови су заузели погрешан став да је висину награде требало израчунати према вредности бода у време предузимања радње, при чему не праве разлику између „основице за обрачун награде“ и „вредности поена за обрачун висине награде“.

Из списка предмета произилази да је пресудом Вишег суда у Београду К.бр.3593/10 од 31.07.2023.године, правноснажном дана 23. 04.2024. године, окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. у вези члана 34. КЗ и кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ и одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суд.

Након тога су дана 04.06.2024. године браниоци окривљеног АА, адвокати Ђорђе Дозет и Вања Дозет доставили захтев за накнаду трошкова које је имао окривљени на име ангажовања браниоца, у укупном износу од 4.486.500,00 динара, о чему је одлучено побијаним решењима.

Исти наводи захтева, били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА-адвоката Вање Дозета, те су били предмет разматрања ванрасправног већа Вишег суда у Београду, који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама

изјављеним против решења Вишег суда у Београду К.бр.3593/10 од 14.02.2025.године. Ванрасправно веће Вишег суда у Београду је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни три, став два, страни три и страни четири став један своје одлуке Кв.бр.1110/25 од 09.04.2025. године изнело јасне и довољне разлоге, а које Врховни суд у свему прихвата као правилне и на исте упућује, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

И по оцени Врховног суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости истиче да се за све радње предузете након 08.12.2012.године треба узети као основица обрачуна вредност од 2000 поена по предузетој радњи, у складу са прописаном казном затвора која се утврђује према максималној јединственој казни, из разлога што такав начин утврђивања основице за обрачун у ситуацији када се окривљеном ставља на терет извршење више кривичних дела није био прописан претходно важећим тарифама које су биле на снази пре 03.06.2023.године, већ је било прописано да се основица за обрачун утврђује према казни затвора прописаној за најтеже кривично дело које је окривљеном стављено на терет, а адвокатска тарифа се због забране повратног дејства не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу које нису биле тарифиране по ранијој адвокатској тарифи или нису тарифиране на исти начин или у истом проценту као и на другачији обрачун накнаде трошкова насталих у време важења раније адвокатске тарифе, нити на раније утврђене основице за обрачун награде за поједине поступке.

Самим тим, Врховни суд налази да доношењем побиијаних решења није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног наводи да је суд погрешно када је окривљеном досудио различите износе у ситуацији када су исте процесне радње одржане у различитим временским периодима, већ да је требало да се вредност једног бода одреди према тарифи која је била на снази у време доношења одлуке, и то износ од 45 динара, и да се примењује на све предузете радње, на који начин бранилац окривљеног суштински оспорава начин обрачуна трошкова од стране суда, а самим тим и чињенично стање утврђено у правноснажним одлукама а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па се Врховни суд у оцену ових навода није упуштао.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић